

SÈRIE 1

Exercici 1/

Respostes:

1. c) 2. d) 3. b) 4. a) 5. c) 6. c) 7. d) 8. b) 9. b) 10. a)

Exercici 2/

A/ Anàlisi formal i estructural

1. d) 2. c) 3. a) 4. d) 5. c)

B/ Anàlisi estilística i de context

La percepció de la maduresa expressiva aconseguida per les sonates per a piano de Beethoven és una competència bàsica l'adquisició de la qual és fonamental en qualsevol estudiant de batxillerat artístic. Malgrat que –com és el criteri general seguit en aquestes proves– no és exigible que l'estudiant hagi d'identificar ni l'autor ni l'obra concrets de què es tracti, **sí és recomanable que entengui el discurs i la retòrica pròpies d'una forma de sonata instrumental clàssica** en la manera en què són paradigmàticament presentades en l'obra d'un dels mestres fonamentals d'aquell període. En l'escolta proposada hem sentit l'exposició de la *Sonata patètica* de Beethoven, i fóra bo que l'estudiant hagués observat **la introducció lenta reflexiva així com el bitematisme característic de l'allegro de sonata amb una breu coda que recupera el material introductori** abans d'encetar la secció del desenvolupament. És important que l'estudiant hagi pogut contextualitzar la peça **dins l'estil clàssic vienès de finals del segle XVIII**. El corrector ha de ser especialment generós en el cas dels estudiants que hagin observat la importància dels **valors dinàmics i dels contrastos expressius** en aquesta peça.

Exercici 3/

1/ Per què és tan difícil, segons Brendel, ser un bon pianista?

Els pianistes, a diferència d'altres intèrprets –com, per exemple, els violinistes–, han de posseir una major capacitat per **controlar estructures musicals que són en sí mateixes més complexes**. Per assolir aquesta maduresa calen molts anys no solament de pràctica instrumental sinó **d'experiència vital**, perquè el pianista arribi a fer-se seva la gran literatura musical pertanyent a aquest instrument.

(Conceptes clau en negreta)

Criteris específics de correcció i qualificació per ser fets públics un cop finalitzades les proves **Anàlisi musical**

2/ D'acord amb Brendel, una interpretació ha de ser completament lliure?

Un intèrpret ha de conservar, evidentment, un marge de llibertat en la seva versió d'una obra, però ha de ser **respectuós vers el missatge que el compositor ha volgut fixar en la seva obra. Ha de deixar que l'obra parli per ella mateixa.** L'intèrpret ha de **saber frenar els seus sentiments per ajustar-los als continguts de l'obra i ser, així, fidel a les intencions del compositor.**

(Conceptes clau en negreta)

3/ Quina és, segons aquest cèlebre pianista, la principal funció d'un crític?

De les tres observacions que Brendel fa sobre els crítics, l'estudiant ha d'haver destacat la que l'intèrpret considera com a única tasca realment positiva dels qui practiquen aquell ofici: **contribuir amb els seus escrits a fer que el públic s'atansi, entengui i estimi la música contemporània,** una música que acostuma a ser complexa i per al gaudi de la qual és necessari desplegar específiques estratègies educatives. I, també, que **els crítics no es creguin uns éssers superiors als intèrprets i als compositors.**

(Conceptes clau en negreta)

4/ Què ha suposat per a Brendel la seva sordesa?

Evidentment, hi ha una conseqüència que és òbvia: **l'abandonament de la professió de concertista.** No obstant això, l'estudiant ha d'haver observat una sèrie d'efectes subsidiaris de la sordesa de l'intèrpret que impliquen una major comprensió lectora: **la sordesa ha estat causa fonamental perquè Brendel pugui dedicar-se més que mai a la seva vessant d'escriptor,** d'escriptor d'assaigs sobre música o d'estudis sobre moviments artístics com el dadaisme. Això, independentment de la seva tasca com a **assessor de grups que interpreten música de quartet.**

(Conceptes clau en negreta)